

**UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia**

w sprawie skargi na działanie Prezydenta Miasta Krakowa.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę (wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych: na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Marta Kucharyk Kierownik Referatu Sesji RMK w Kancelarii Rady Miasta Krakowa) **O. reprezentowanej przez** (wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych: na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Marta Kucharyk Kierownik Referatu Sesji RMK w Kancelarii Rady Miasta Krakowa) **na działanie Prezydenta Miasta Krakowa.**

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W imieniu Komisji

Uzasadnienie

Stosownie do treści przepisu art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Prezydenta Miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Zgodnie z art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje Komisję Skarg, Wniosków i Petycji. Mając powyższe na uwadze Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przedkłada Radzie Miasta Krakowa projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia przedmiotowej skargi. Komisja proponuje uznać skargę za bezzasadną, uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do projektu uchwały.

W imieniu Komisji

Załącznik do uchwały nr
Rady Miasta Krakowa
z dnia

W dniu 4 listopada 2025 r. (wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych: na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Marta Kucharyk Kierownik Referatu Sesji RMK w Kancelarii Rady Miasta Krakowa), reprezentowana przez (wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych: na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Marta Kucharyk Kierownik Referatu Sesji RMK w Kancelarii Rady Miasta Krakowa) wniosła do Rady Miasta Krakowa skargę na działanie Prezydenta Miasta Krakowa.

Zgodnie z postanowieniami art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Prezydenta Miasta Krakowa i gminnych jednostek organizacyjnych jest Rada Miasta Krakowa, co czyni zasadnym podjęcie uchwały.

Skarga (wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych: na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Marta Kucharyk Kierownik Referatu Sesji RMK w Kancelarii Rady Miasta Krakowa), reprezentowanej przez (wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych: na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych oraz art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej; jawność wyłączyła Marta Kucharyk Kierownik Referatu Sesji RMK w Kancelarii Rady Miasta Krakowa) na działanie Prezydenta Miasta Krakowa zawiera zarzuty naruszenia praworządności wynikającego z *Zarządzenia Nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r. w sprawie określenia zakresu inwestycji drogowych oraz zasad zawierania umów z inwestorami inwestycji niedrogowych. W skardze przedstawiono zarzuty naruszenia:*

1. art. 16 ust. 2 ustawy o drogach publicznych;
2. art. 94 Konstytucji RP oraz art. 40 ustawy o samorządzie gminnym;
3. art. 2 Konstytucji RP;
4. art. 353¹ Kodeksu cywilnego – zasady swobody umów;
5. art. 217 Konstytucji RP oraz art. 15 ust. 1 ustawy o finansach publicznych;
6. art. 45 ust. 1 Konstytucji RP – prawa do sądu;
7. art. 7 Konstytucji RP – zasada legalizmu.

Prezydent Miasta Krakowa w przygotowanym stanowisku przedstawił następujące wyjaśnienia.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 889) poinformowano, że aktualne brzmienie tego przepisu określa, iż „Szczegółowe warunki budowy lub przebudowy dróg, o których mowa w ust. 1, określa umowa między zarządcą drogi a inwestorem inwestycji niedrogowej.” Natomiast ust. 1 przywołanego uregulowania przyjmuje, że budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy do inwestora tego przedsięwzięcia. Wbrew twierdzeniom zawartym w skardze wspomniany przepis jasno określa, że to na inwestorze spoczywa obowiązek realizacji drogi publicznej w przypadku, gdy wymaga tego jego przedsięwzięcie inwestycyjne.

Celem wykonania budowy lub przebudowy drogi publicznej na podstawie art. 16 ust. 1 ww. ustawy jest zagwarantowanie planowanej inwestycji niedrogowej prawidłowej obsługi

komunikacyjnej. W literaturze podkreśla się, że jeżeli funkcje inwestycji niedrogowej zależą od powiązań komunikacyjnych tej inwestycji z siecią dróg publicznych, budowa lub przebudowa drogi publicznej obciąża inwestora przedsięwzięcia niedrogowego, ponieważ podmioty sprawujące administrację drogową nie powinny ponosić kosztów inwestycji drogowych wywołanych przedsięwzięciami nienależącymi do sfery ich ustawowej aktywności (SIP LEX, P. Zabornik, Ustawa o drogach publicznych. Komentarz, LEX/el. 2010, Art. 16, uw. 1).

Ponadto obowiązek inwestora inwestycji niedrogowej wynikający z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o *drogach publicznych* został określony w sposób bardzo ogólny. Realizacja obowiązku uwarunkowana jest zawarciem umowy. Poza umową przepis ten nie określa, w jaki sposób obowiązek ten miałby być realizowany (Kisilowska Helena (red.), *Drogi publiczne. Komentarz* opublikowano: WKP 2023). Powyższa regulacja nie zawiera przepisów, które uznałyby za niedopuszczalne realizację obowiązku inwestora poprzez partycypowanie w budowie drogi uwzględniając przy tym proporcjonalność do stopnia wzrostu natężenia ruchu drogowego obciążającego drogę, a spowodowanego inwestycją niedrogową. Orzeczenie sygn. akt III CSKP 62/21 Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2021 r. zawierało postanowienie o uchyleniu zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, w którym to orzeczeniu końcowym (syg. akt I Aga 234/21) przyjęto m.in., że „(...) Zdaniem Sądu Apelacyjnego nie narusza więc prawa, w tym art. 16 u.d.p. i art. 3 ust. 5 u.f.t.l., przyjęcie na siebie przez stronę powodową zobowiązania określonego w § 3 umowy z dnia 7 czerwca 2010 r. (k.50) do partycypowania w budowie drogi proporcjonalnie do stopnia wzrostu natężenia ruchu drogowego obciążającego drogę, a spowodowanego inwestycją niedrogową realizowaną przy udziale strony powodowej lub spółki, której strona powodowa jest komplementariuszem. Przyjęcie takiego zobowiązania nie jest więc czynnością prawną nieważną (art. 58 §1 k.c.). (...)”.

W nawiązaniu do podniesionych przez stronę skarżącą kwestii obligatoryjności stawek wynikających z załącznika nr 1 do zarządzenia nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r. w sprawie *określenia zakresu inwestycji drogowych oraz zasad zawierania umów określających warunki budowy lub przebudowy dróg publicznych przez inwestorów inwestycji niedrogowych oraz powołania zespołu ds. współpracy z inwestorami inwestycji niedrogowych* oraz obligatoryjności zabezpieczenia, o którym mowa w § 5 ust. 2 ww. zarządzenia wskazać należy, że w przypadku, gdy inwestor nie godzi się na warunki określone zarządzeniem ma możliwość złożenia wniosku zgodnie z procedurą ZDMK - 33, a tym samym jego wniosek nie zostanie objęty uregulowaniami określonymi w powyższym zarządzeniu. Wskazuje na to § 2 ust. 2 zarządzenia, który stanowi, że miejsce, tryb składania i zakres wniosku określa regulamin, o którym mowa w § 3 ust. 5 zarządzenia, przy czym to inwestor decyduje, jaki składa wniosek. Wskazane powyżej przepisy zostały utrzymane w § 2 ust. 2 zarządzenia nr 2594/2025 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 31 października 2025 r. w sprawie *określenia zakresu inwestycji drogowych oraz zasad zawierania umów określających warunki budowy lub przebudowy dróg publicznych przez inwestorów inwestycji niedrogowych oraz powołania zespołu ds. współpracy z inwestorami inwestycji niedrogowych*, gdzie wyraźnie wskazano, że to inwestor decyduje czy składa wniosek według zasad objętych ww. zarządzeniem, czy też w trybie kart usług odpowiednio ZDMK-20, ZDMK-31 czy ZDMK-33.

W świetle powyższej argumentacji zaznaczono, iż trudno podzielić zdanie jakoby w przywołanych powyżej zarządzeniach Prezydenta Miasta Krakowa fakultatywna możliwość została de facto przekształcona w obowiązek uiszczenia opłat według „sztywnego” cennika, a tym samym wykraczać poza ramy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o *drogach publicznych*.

W stanowisku Prezydenta poinformowano, iż Zarządzenie nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r. reguluje kwestie określenia zakresu inwestycji drogowych oraz zasad zawierania umów określających warunki budowy lub przebudowy dróg publicznych przez inwestorów inwestycji niefinansowanych oraz powołania zespołu ds. współpracy z inwestorami inwestycji niefinansowanych, a zatem określa ramy i zasady, jakie winny być stosowane przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych Gminy Miejskiej Kraków czy też Wydziałów Urzędu Miasta Krakowa tworzących Zespół konsultacyjno-negocjacyjny w celu wypracowania stanowiska dotyczącego warunków realizacji inwestycji drogowej. Zgodnie z art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o *samorządzie gminnym* (tekst jednolity Dz. U z 2025 r., poz. 1153 ze zm.) - „Kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. Przedmiotowe zarządzenie nie wprowadza przepisów o charakterze generalnym a zawiera procedurę postępowania w przypadku złożenia przez inwestora inwestycji niefinansowanej wniosku o wydanie warunków obsługi komunikacyjnej i zakresu niezbędnego do realizacji układu drogowego w związku z planowanym zamierzeniem inwestycyjnym - spełniającym kryteria określone w § 2 ust. 3 powyższego zarządzenia. Celem zarządzenia nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r. jest przyjęcie jednolitych, przejrzystych zasad postępowania w zakresie rozpoznawania wniosku inwestora, o którym mowa w § 2 ust. 1 ww. zarządzenia. Wbrew stanowisku strony skarżącej Rada Miasta Krakowa nie ma podstaw prawnych do wprowadzenia uchwały w przedmiocie, o którym mowa powyżej, bowiem nie ma ona żadnego upoważnienia do nakładania obowiązków na jakiegokolwiek pracownika Gminy Miejskiej Kraków ani do wydawania poleceń osobom, dla których pracodawcą jest Prezydent Miasta Krakowa. Będąc przedmiotem skargi zarządzenie Prezydenta Miasta Krakowa wskazuje na katalog przyjętych zasad procedowania wniosku przez przedstawicieli właściwych jednostek organizacyjnych Gminy Miejskiej Kraków czy też Wydziałów Urzędu Miasta Krakowa, o którym mowa w § 2 ust. 1 ww. zarządzenia.

W kwestii zarzutu naruszenia art. 2 Konstytucji RP poinformowano, że sprawiedliwość społeczna jest definiowana jako „dążenie do zachowania równowagi w stosunkach społecznych i powstrzymywanie się od kreowania nieusprawiedliwionych, nieopartych obiektywnymi wymogami i kryteriami przywilejów dla wybranych grup obywateli”, a także podkreśla się, że „sprawiedliwość społeczna jest celem, który ma urzeczywistniać demokratyczne państwo prawne” (tak: SIP LEX, Tuleja Piotr (red.), Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, wyd. II, Opublikowano: WKP 2023). Przyjęcie zarządzenia Prezydenta Miasta Krakowa określającego jednolite i przejrzyste dla inwestorów kryteria rozpoznania wniosku, o którym mowa w zarządzeniu stanowi wyraz urzeczywistnienia zasady sprawiedliwości społecznej. Nie bez znaczenia dla realizacji wspomnianej reguły pozostaje dobrowolność spoczywająca po stronie inwestora w zakresie wyboru trybu rozpoznania jego wniosku. Zainteresowany podmiot może bowiem złożyć wniosek o wydanie warunków obsługi komunikacyjnej i zakresu niezbędnego do realizacji układu drogowego w związku z planowanym zamierzeniem inwestycyjnym i zostać objęty procedurą zarządzenia albo złożyć wniosek w trybie procedury ZDMK-20, ZDMK-31 lub ZDMK-33.

Zgodnie z § 3 ust. 5 zarządzenia nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r., zasady pracy Zespołu oraz sposób procedowania wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 1, a także procedurę odwoławczą określa regulamin stanowiący dokument wewnętrzny służący przede wszystkim kwestiom organizacyjnym. Podstawowe uregulowania w zakresie zasad rozpoznania wniosku inwestora określa zarządzenie. Ponadto, zgodnie z § 4 pkt 2 ww. zarządzenia, stanowisko Zespołu dotyczące warunków realizacji inwestycji drogowej przekazywane jest w formie protokołu do inwestora inwestycji niedrogowej. Tam też zamieszczona zostaje informacja dla inwestora o procedurze odwoławczej. Dodatkowo w § 4 pkt 2 zarządzenia nr 2594/2025 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 31 października 2025 r. wprowadzono przepis, że stanowisko Zespołu zawiera także wytyczne w zakresie sporządzenia umowy o zastępstwo inwestycyjne. Powyższe zostało wprowadzone w celu urzeczywistnienia zasady sprawiedliwości społecznej.

W odniesieniu do zarzutu odnoszącego się do naruszenia zasady swobody umów wskazano następujące kwestie. Zaznaczono iż, o naruszeniu zasady swobody umów nie można mówić w sytuacji, w której inwestor ma prawo wyboru w zakresie objęcia jego wniosku procedurą zapisaną w zarządzeniu nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r. Zatem w przypadku kiedy inwestor nie wyraża woli, aby w stosunku do planowanej przez niego inwestycji niedrogowej zastosowano stawki określone w załączniku nr 1 do ww. zarządzenia, wówczas może realizować swoje uprawnienia składając wniosek zgodnie z procedurą ZDMK-33 lub odpowiednio ZDMK-20, ZDMK-31 (zarządzenie nr 2594/2025 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 31 października 2025 r.). Nadto każdorazowe zawarcie umowy w trybie art. 16 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. *o drogach publicznych*, niezależnie od trybu złożenia wniosku inicjującego postępowanie, poprzedzone jest możliwością negocjacji jej warunków, o czym inwestor zostaje poinformowany na etapie otrzymania projektu umowy. Istnieją jednakże obszary, które nie mogą pozostać zmienione ze względu na brzmienie art. 16 ww. ustawy.

Ponadto, w nawiązaniu do zawartego w postanowieniach umowy obowiązku wniesienia zabezpieczenia należytego wykonania inwestycji drogowej poinformowano, że dopuszczono różne formy zabezpieczenia, w tym w szczególności w formie utworzenia rachunku bankowego i zabezpieczenia na nim środków pieniężnych, przedłożenia dokumentu gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, a także ustanowienia hipoteki na nieruchomości. Nie wykluczono także innych form wniesienia zabezpieczenia. Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania, a w szczególności dobrowolność objęcia wniosku inwestora procedurą wynikającą z zarządzenia, nie ma podstaw do przyjęcia, że zawierając umowę w trybie art. 16 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. *o drogach publicznych* dochodzi do naruszenia zasady swobody umów.

W wyjaśnieniach Prezydenta poinformowano, iż stawki określone w załączniku do zarządzenia nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r. *w sprawie określenia zakresu inwestycji drogowych oraz zasad zawierania umów określających warunki budowy lub przebudowy dróg publicznych przez inwestorów inwestycji niedrogowych oraz powołania zespołu ds. współpracy z inwestorami inwestycji niedrogowych* nie mają charakteru daniny publicznej. Nie ma charakteru przymusowego stosowanych stawek, bowiem inwestor ma prawo wyboru w zakresie objęcia jego wniosku procedurą zapisaną w zarządzeniu. Nadto rozpatrując wniosek inwestora, o którym mowa w § 2 ust. 1 ww. zarządzenia, Zespół konsultacyjno-negocjacyjny może dokonać oceny, że zakres umowy będzie obejmował adekwatny zakres budowy/przebudowy drogi, w celu zagwarantowania prawidłowej obsługi komunikacyjnej planowanemu przez inwestora przedsięwzięciu

budowlanemu. Zatem w takim wypadku umowa na będzie obejmowała obowiązek współfinansowania zadania a jedynie realizację inwestycji drogowej przy uwzględnieniu adekwatności powiązań komunikacyjnych tej inwestycji niedrogowej z siecią dróg publicznych. Z powyższych względów stawki, o których mowa w ww. zarządzeniu, nie wpisują się w charakter daniny publicznej.

Daniny publiczne obejmują podatki i inne świadczenia pieniężne. Podatek to publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe i bezzwrotne świadczenie publiczne na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego wynikające z ustawy podatkowej. Innymi świadczeniami pieniężnymi, które można zaliczyć do kategorii danin publicznych, są np. cła. Bardziej dyskusyjny jest status opłat. Prezentowany jest pogląd, zgodnie z którym nie są one daniną publiczną, gdyż nie wynikają z ustawy oraz nie są świadczeniem bezwzględnym (LG I, t. IV, s. 33 tak: SIP LEX, Tuleja Piotr (red.), Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, wyd. II Opublikowano: WKP 2023).

W kontekście kolejnego zarzutu wyjaśniono, iż rozpoznanie wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 1 zarządzenia nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r. nie jest sprawą wpisującą się w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. Prawo do sądu jest rozumiane jako przysługujące każdemu prawo do słusznego i publicznego rozpatrzenia sprawy przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony na mocy prawa, przy rozstrzyganiu sprawy co do jego praw i obowiązków o charakterze cywilnym albo zasadności wszelkiego oskarżenia skierowanego przeciwko niemu w sprawie karnej (W. Daszkiewicz, Konstytucyjne prawo do sądu a nowy Kodeks postępowania karnego - Zagadnienia wybrane).

Inwestor, składając wniosek o wydanie warunków obsługi komunikacyjnej i zakresu niezbędnego do realizacji układu drogowego w związku z planowanym zamierzeniem inwestycyjnym (§ 2 ust. 1 ww. zarządzenia) docelowo otrzymuje stanowisko Zespołu konsultacyjno-negocjacyjnego zawierające zakres budowy lub przebudowy drogi ewentualnie warunki współfinansowania zadania realizowanego przez Gminę Miejską Kraków. Dalszy etap procedowania prowadzi zazwyczaj do zawarcia, w oparciu o art. 16 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. *o drogach publicznych*, umowy o zastępstwo inwestycyjne realizacji inwestycji drogowej/umowy o współfinansowanie. Przedmiotem zatem takiego postępowania nie jest sprawa cywilna ani karna, która mogłaby zostać rozstrzygnięta przez sąd dlatego nie znajduje tu zastosowania art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

Poinformowano również, iż podstawę prawną do wydania zarządzenia nr 2678/2024 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 10 października 2024 r. w *sprawie określenia zakresu inwestycji drogowych oraz zasad zawierania umów określających warunki budowy lub przebudowy dróg publicznych przez inwestorów inwestycji niedrogowych oraz powołania zespołu ds. współpracy z inwestorami inwestycji niedrogowych* stanowi art. 33 ust. 3 i ust. 5 w zw. z art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* oraz art. 16 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. *o drogach publicznych*.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, która zgodnie z przepisem § 57a ust. 4 pkt 1 Statutu Miasta Krakowa przygotowuje dla Rady Miasta propozycje rozstrzygnięć w sprawach skarg, po zapoznaniu się z całością materiałów, a w szczególności ze skargą oraz stanowiskiem przekazanym przez Prezydenta Miasta Krakowa uznała, że zarzuty zawarte w skardze są bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomenduje Radzie Miasta Krakowa uznanie przedmiotowej skargi za bezzasadną.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 k.p.a. w związku z art. 238 § 1 k.p.a.

Stosownie do art. 239 k.p.a. Rada Miasta Krakowa informuje, iż: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

W imieniu Komisji